

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Υπόθεση Αρ. 668/2021)

26 Σεπτεμβρίου, 2022

[ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΔΔ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΖΗΝΩΝ ΓΙΑΖΟΥ

Αιτητή,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΕΠ' ΑΔΕΙΑ

Καθ' ου η αίτηση.

*Γ, Πολυχρόνης, για ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Δ.Ε.Π.Ε., δικηγόροι
για τον αιτητή.*

*Δ. Μ. Εργατούδη (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για Γενικό
Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, δικηγόρο για την καθ' ης η αίτηση.*

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΔΔ: Η υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο προσφυγή στρέφεται
εναντίον απόρριψης απόφασης του Συμβουλίου Αποφυλάκισης Επ' Αδεία (εφεξής
το «Συμβούλιο») ημερομηνίας 8.6.2021, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του
αιτητή για υφ' όρους αποφυλάκιση (του) επ' αδεία, στη βάση του **άρθρου 14A (1)**
του περί Φυλακών Νόμου, N. 62(I)/1996 (εφεξής ο «Νόμος»).

Ο αιτητής είναι κρατούμενος στις Κεντρικές Φυλακές, όπου και εκτίει ποινή φυλάκισης διάρκειας τεσσάρων (4) ετών από τις 13.7.2019, την οποία του επέβαλε, με απόφαση του ημερομηνίας 19.12.2019, το Κακουργιοδικείο Λεμεσού στην υπ' αριθμό 14381/2019 ποινική υπόθεση. Συγκεκριμένα, ο κατηγορούμενος εδώ αιτητής κρίθηκε ένοχος, κατόπιν παραδοχής του, στην ποινική κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α' (ήτοι 151.8 γραμμαρίων κοκαΐνης), με σκοπό την προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα. Ο αιτητής υπέβαλε το αίτημα του για υφ' όρους αποφυλάκιση (του) επ' αδεία στις 12.8.2020, η οποία παραλήφθηκε από τις Κεντρικές Φυλακές στις 25.8.2020 και από το Συμβούλιο στις 17.9.2020. Το ήμισυ της ποινής του αιτητή, συμπληρώθηκε στις 25.1.2021. Με τη συμπλήρωση της διαδικασίας ενώπιον του Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένης και της συνέντευξης του αιτητή, η απόφαση του Συμβουλίου επιφυλάχθηκε στις 18.5.2021. Τελικώς, η (απορριπτική) απόφαση του Συμβουλίου επί της άνω αιτήσεως του αιτητή, εξεδόθη στις 8.6.2021, η δε άνω προσφυγή εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου καταχωρήθηκε στις 30.6.2021.

Δεν εγέρθηκε οποιοδήποτε ζήτημα παραδεκτού της προσφυγής από την πλευρά της καθ' ης η αίτηση.

Επί της ουσίας της προσφυγής, η πλευρά του αιτητή τιτλοφορεί, στη γραπτή αγόρευση της, ως πρώτο λόγο ακυρώσεως ότι, «*H προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει ως αντίθετη προς τις διατάξεις του Περί αποκατάστασης καταδικασθέντων Νόμου του 1981 (Ν. 70/1981), στο βαθμό και στην έκταση που έλαβε υπόψη και/ή στηρίχθηκε στην έκθεση της Αστυνομίας, η οποία κατέγραψε αποκατασταθείσες (δηλαδή παραγραμμένες) καταδίκες του Αιτητή.*» Αυτό διότι, κατά την πλευρά του αιτητή, στη σχετική έκθεση της Αστυνομίας προς το Συμβούλιο (*Bλ. Παράρτημα Ε4 της Ένστασης της καθ' ης η αίτηση*), εκεί τελευταία παράγραφος, η Αστυνομία καταγράφει τους λόγους που προβαίνει σε απορριπτική εισήγηση για τον αιτητή, αναφερόμενη σε όλες τις καταδίκες του αιτητή, τις οποίες αναλυτικά καταγράφει (χρόνο διάπραξης, χρόνο επιβολής ποινής, είδος και ύψος ποινής), αν και συγκεκριμένες καταδίκες, τις οποίες η πλευρά του αιτητή καταγράφει στην αγόρευση της, έχουν, με βάση τις πρόνοιες του *Άρθρον 4* του *περί Αποκατάστασης Καταδικασθέντων Νόμου του 1981, Ν. 70/1981*, αποκατασταθεί. Πάντα κατά τον αιτητή, το Συμβούλιο, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, έλαβε υπόψη τα όσα αναφέρει η Αστυνομία, την έκθεση της οποίας λανθασμένα υιοθέτησε.

Η πλευρά της καθ' ης η αίτηση απορρίπτει τον ανωτέρω ισχυρισμό του αιτητή, επικαλούμενη το *Άρθρο 14Θ* του *Νόμου* και υποστηρίζοντας ότι, το Συμβούλιο

είχε υποχρέωση να εξασφαλίσει όλο το αναγκαίο πληροφοριακό υλικό, συμπεριλαμβανομένου και αυτού της Αστυνομίας. Κατά την καθ' ης η αίτηση, το Συμβούλιο ορθά έλαβε υπόψη ότι, ο αιτητής έχει καταδικαστεί για αδικήματα ναρκωτικών επανειλημμένα στο παρελθόν και, ανεξάρτητα τυχόν αποκατάστασης, συνεκτιμήθηκαν οι πιθανότητες υποτροπής του, βάσει του *Άρθρον 14(H) (1)* και *(2)* του *Νόμου* και, σε αυτό το πλαίσιο, το ποινικό μητρώο του αιτητή δεν μπορούσε να αγνοηθεί.

Με τη γραπτή απάντηση του, ο αιτητής επέμεινε κατ' ουσία, στη βασιμότητα του άνω ισχυρισμού.

Προσέγγισα το ζήτημα με προσοχή.

Το *Άρθρο 4 (1), (2) του περί Αποκατάστασης Καταδικασθέντων Νόμον του 1981, Ν. 70/1981*έχει ως ακολούθως:

«4.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 7 και 8, πας όστις αποκαθίσταται διά τους σκοπούς του παρόντος Νόμου εν σχέσει προς οιανδήποτε καταδίκην θεωρείται έναντι του Νόμου ως μηδέποτε διαπράξας, κατηγορηθείς, διωχθείς ή καταδικασθείς διά το ποινικόν αδίκημα, το αντικείμενον της καταδίκης ανεξαρτήτως δε των διατάξεων οιουδήποτε Νόμου ή νομικού κανόνος, αλλά τηρουμένων των ανωτέρω-

(α) Ενοιαδήποτε διαδικασία ενώπιονοιασδήποτε δικαστικής αρχής ασκούσης δικαιοδοσίαν εν τη Δημοκρατίᾳ, ουδέν αποδεικτικόν στοιχείον θα είναι